

Hirszfelda Ludwika

Dzielnice: Ursynów

Osiedla: Ursynów-Centrum

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Są dwie postaci o tym imieniu.

Ludwik Maurycy Hirszfeld (1814-1876) - lekarz anatom. Pochodził z żydowskiej rodziny osiadłej w podwarszawskim Nadarzynie, w stolicy zamieszkał jako jedenastolatek. W 1833 roku pieszo dotarł do Paryża, gdzie chciał studiować medycynę (nie został dopuszczony do egzaminów we Wrocławiu). Początkowo przygotowywał preparaty anatomiczne dla potrzeb studentów, później był asystentem, w końcu w 1848 roku ukończył studia uzyskując tytuł doktora medycyny. W 1859 roku powrócił do Warszawy, obejmując katedrę anatomii Akademii Medyko-Chirurgicznej, gdzie wykładał przez szesnaście lat. Opisał różne typy guzów mózgu a także wydał czterotomową "Anatomię opisową ciała ludzkiego". Z innych jego prac na uwagę zasługuje "Opis układu mięśniowego i powięziowego wraz z uwagami fizjologicznymi", "Opis układu kostnego i stawowego (osteologia i arthrologia) wraz z uwagami fizjologicznymi", "Opis układu naczyniowego człowieka (angiologia) wraz z uwagami fizjologicznymi", "Układ nerwowy i przyrządy zmysłowe (neurologja i aesthesiologia) wraz z uwagami fizjologicznymi" i "Opis układu trzewowego czyli nauka o wnętrznościach wraz z uwagami fizjologicznymi". Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Żydowski, kwatera 20 rząd 3.

Ludwik Hirszfeld (1884-1954) - bakteriolog, serolog, twórca polskiej szkoły immunologii. Był rodowitym warszawiakiem, jednak medycynę studiował w Berlinie. Po ukończeniu studiów w 1907 roku rozpoczął pracę w Instytucie Badania Raka w Heidelbergu (odkrył tu zasady dziedziczenia krwi i określił przyjęte w 1928 roku na całym świecie nazewnictwo grup krwi), po czterech latach przeniósł się jednak do Zurychu, gdzie się habilitował. Okres I wojny światowej spędził w Serbii, walcząc z panującą tam epidemią duru plamistego. Do Warszawy powrócił w 1920 roku i zorganizował w tym mieście Państwowy Zakład Higieny, piastując w nim przez cały okres międzywojnia stanowisko zastępcy dyrektora. W międzyczasie został profesorem Wolnej Wszechnicy i Uniwersytetu Warszawskiego. W 1926 roku ogłosił wyniki badań nad konfliktem krwi matki i płodu (tzw. konflikt serologiczny). W ten sposób stał się pionierem polskiego krwiodawstwa i krwiolecznictwa. Okres II wojny światowej spędził na plebanii grzybowskiego kościoła w warszawskim getcie. W 1942 roku udało mu się uciec i rok potem - ukrywany przez przyjaciół w

Starej Miłosnej - napisał wojenną autobiografię zatytułowaną "Historia jednego życia". Rok później znalazł się w Lublinie a po wyzwoleniu zamieszkał we Wrocławiu, gdzie na miejscowym uniwersytecie objął szefostwo nad powołanym przez siebie Wydziałem Lekarskim. Samodzielnie i wspólnie z innymi naukowcami ogłosił drukiem ogółem prawie 400 prac naukowych, m.in. "Badania dotyczące grup krwi ze szczególnym uwzględnieniem grupy 0", "Badania epidemiologiczne nad wolem nagminnym", "Badania nad grupami krwi w związku z zagadnieniami serologii konstytucyjnej", "Badania serologiczne nad nowotworami człowieka", "Badanie grup krwi i ich znaczenie dla wymiaru sprawiedliwości", "Czy różnice własności grupowych O, A i B u matki i płodu mogą powodować poronienia?", "Dalsze badania nad leczeniem poronień antystyną", "Dochodzenie ojcostwa w świetle nauki o grupach krwi", "Działalność Państwowego Zakładu Higieny w świetle liczb", "Grupy krwi w patologii", "Grupy krwi w świetle nauki współczesnej", "Grupy krwi w zastosowaniu do biologii, medycyny i prawa", "Immunobiologia poronień", "Immunologia ogólna", "Instrukcja w sprawie badań grupowych, dokonywanych w związku z przetaczaniem krwi i w przypadkach zaburzeń w przebiegu ciąży", "Nasi niewidzialni wrogowie i przyjaciele", "O biochemicznych własnościach krwi i ich dziedziczeniu", "O istocie poronień", "O istocie zakaźności", "O izoprzeciwciałach niekompletnych w surowicach normalnych", "O nowej metodzie reakcji Wassermanna", "O odczynie Bordet-Wassermanna w tyfusie plamistym", "O określaniu odporności w chorobach cywilizacyjnych, specjalnie w błonicy", "O postaciach przejściowych grup krwi", "O powstaniu i zaniku chorób zakaźnych", "O sposobach i technice stwierdzania własności grupowych w plamach krwi i płynach ustroju", "O własnościach serologicznych tkanek normalnych i tkanek patologicznie zmienionych", "O własnościach serologicznych tkanki normalnej i rakowej", "O wpływie ciąży bliźniaczej na erytoblastozę", "O współżyciu serologicznym matki i płodu", "O wykorzystaniu grup krwi dla badań kryminologicznych", "O wymianie krwi (exsanguinatio et transfusio) u noworodków z niedokrwistością hemolityczną", "Obsługa bakteriologiczna i epidemiologiczna państwa", "Podstawy immunobiologiczne oceny szczepień ochronnych przeciwbłonicy", "Prawa szerzenia się błonicy i innych chorób wieku dziecięcego", "Próby antyalergicznego leczenia poronień", "Rola i ewolucja zakażeń w przyrodzie", "Rozpoznawanie ciąży według Abderhaldena i podstawy naukowe dla jej stwierdzenia", "Serologia tkanek patologicznych". Na kilka tygodni przed śmiercią (zmarł na zawał serca) otworzył w tym mieście pierwszą medyczną placówkę Państwowej Akademii Nauk - Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej.

Spoczywa:

Cmentarz św. Wawrzyńca we Wrocławiu.

Ciekawostki

Stan obecny:

Nr 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,12,13,14,16,18: Bloki osiedla Ursynów Południowy. Bloki zaczęły powstawać od 1975 wg proj. Andrzeja Fabierkiewicza. Brakowało szkół i przychodni, aptek, ale stawiano Ursynów za wzorcowy projekt. Ekipy nie wyrabiały, więc ściągano kolejne z Pruszkowa, Legionowa, Siedlec, Gorzowa i Stargardu Szczecińskiego, co potęgowało chaos i bałagan i niektóre gotowe domy czekały miesiącami na podłączenie. Budowa ciągnęła się latami.

Nr 11: CIX Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Integracyjnymi im. Heleny Modrzejewskiej. Szkoła powstała w 1998 jako pierwsze na Ursynowie. Dyrektorem została Barbara Piotrowska. W 2004 szkoła otrzymała patrona.

Data nadania nazwy: 1979.01.31
